

Työväen Opistolla Saatujen Tietojen Sovittamisesta Käytäntöön

TYÖVÄEN Opiston oppilaille ja mullekin työväen liikkeen mukana kulkeville tovereille olisi joskus sopivaa kertoa kokemuksiaan, mitä jatkuva työväen asian hyväksi työskentely vaatii sellaiselta työläiseltä, joka sitä yrittää työnsä lomassa edistää vuosia ja kymmeniäkin vuosia. Vaikka työväenliikkeen mukana kulkeminen ja sen hyväksi työskentelykin tuo tyytyväisyyden tunteen jokaiselle, joka siihen tosissansa syventyy, niin ei se sentään ole aina jatkuvaa nauttimista vastuksensa, jotka joskus vaikuttavat hyvinkin vastuksensa, jotka joskus vaikuttavat hyvinkin lamaannuttavasti ja ovat kyllin suuria lopettamaan monen toverin työskentelyn aivan tyyten oman luokkansa yhteisen asian hyväksi, vaiuttaen heidät yksilöllisiin naperteluihin, kuten ikävä kyllä, on minunkin ystäväilleni monelle käynyt joiden kanssa olen sattunut olemaan yhteistyöskentelyssä tämän lyhyen elämäni varrella.

Monet näistä hiljaisuuteen vaipuneista tovereistani ovat aikansa olleet paljon äänekkäämpiä ja innostuneimpiakin kuin minä, mutta kuitanneet pikemmin. Kerkesivätkö he monetkaan tekemään niin paljon kuin olisi pitänyt tehdä, sitä on vaikea sanoa, mutta joka tapauksessa heidän olisi pitänyt jatkuvasti olla kuitenkin mukana. Allekirjoittaneen tie tällä luokkaliikkeen polulla on tyypillinen pohjajoukkolaisen tie, ja jos se ei olisi ainoastaan persoonan pohtimista, niin mainitsen siitä nuoremmille tovereille, koska on jo harmaita karvoja ilmestynyt korvallisilleni, jotka voivat merkitä, että on luovutettava työväen asioiden seuraaminen nuoremmille. Että siitä tulisi olemaan aifu suuri huvitus ja nautinto heille kuin minulle siitä

on ollut, sellaisen toivomuksen liitän tähän vain näin omavaltaisesti.

Allekirjoittanut on joutunut pitämään itseänsä pinnalla — tarkoitan vähänkään kykenevänä henkisesti avustamaan luokkaliikettä — sangen paljon uhraamalla lomahetkistänsä harjoitteluun omintakeisesti tulluksensa kykeneväksi, tämmöskään töherrystä panemaan paperille luettaviksi, siksi kun on itse ilman ohjausta aakkosista täytynt lähtää. Ja täytyy tässä tunnustaa, että tuskin kukaan lienee enemmän paperia turhaan haaskannut kuin minä.

Työväenliikkeen mukana heittäytyminen on erinomainen asia ja monellenkin tuntuu alussa niin kuin tietäisi siitä kaiken sen, mitä siitä tarvitseekin tietää. Mutta kokemus sinä vasta pysyy pysyväiset tietovarastot rakentamaan, jos ne kokemukset tulevat pantua tahteen tarpeen varalle. Ja juuri tämän vuoksi se on, kun lähdiin ollenkaan näin persoonalle häiskahtavaa juttua Opiston julkaisuun kyhäämäänkään. Täytyy nähkää koota varastoa jatkuvasti jokainen päivä. Monet Työväen Opistolla opiskelleet toverit ovat jättäneet tämän seikan ottamatta huomioon ja luottaneet siihen, mitä ovat siellä oppineet. Parhainkaan oppiminen niin suuresta kysymyksestä yhden lukukauden ajalla rajoittuu siihen jos jaksaa jo käsittää että sellaisen kurssin jälkeen on tullut tietämään, että ei — verrattuna kysymyksen suuruuteen — vielä mitään tiedä. Mutta kuitenkin Opistolla saatu oppi on hyvä alku jokaiselle päästä käsiksi luokka-asioiden oikealla tavalla ymmärtämisessä, mutta siitä on itse jatkettava.

Työväenluokan luokka-asian hyväksi työskente-

lyssä tarvittavia tietoja täytyy erikoisesti sitä tarvetta varten koota. Niitä ei saa kukaan muuten. Työväen Opistolla olleen toverin on helpompi lähteä näitä tarvittavia tietoja itse hankkimaan, kuin sellaisten, jotka eivät ole saaneet käytännöllistä ohjausta miten näitä tietoja kootaan. On näes välttämätöntä jokaiselle saada itsellensä varmuus, että asiat tässä maailmassa ovat materialistisia olemukseltaan, jolle varmuudelle rakentuu koko työväenliikkeen teoreettinenkin katsomus. Tällaisen perustan oikealla tavalla ymmärtäminen on Opiston oppilaille helppo asia, sillä hänelle on helpompi lähteä itse opiskelun kautta tietojansa lisäämään, kuin sellaisten tovereiden, jotka eivät ole olleet tilaisuudessa saada mitään teoreettista ohjausta.

Mitenkä sitten Työväen Opiston oppilaan tulisi menetellä, kun hän lähtee Työväen Opistolta viisi kuukautisen kurssin päätyttyä. Ensinnäkin on otettava huomioon, että hänen askeleensa johtavat sinne, missä hän luulee saavansa käsivartensa kaupaksi sillä rahat ovat kaikki loppuneet tai ainakin hyvin vähissä melkein jokaiselta, joka sieltä lähtee. Mutta mitenkä hän järjestää opintoasiansa sen jälkeen, siitä nyt puhumme enemmän.

Jotkut näistä oppilaista sen jälkeen kun he opistolta palaavat sulkeutuvat kammioonsa lukemaan kirjoja ja elävät kuten eristettyä elämää, melkein kuin kuolleena tälle maailmalle. Ympäristö on kaikkea muuta, mutta ei sitä, mitä sen pitäisi olla. Tällainen Opistolta saapunut oppilas ennen pitkää taantuu, sillä hän on ottanut käytäntöön väärän taktiikan opiskelussansa. Toiset näistä opistolla olleista menettelevät taas seuraavalla tavalla. Hän saavuttuansa koulusta, pitää velvollisuutenaan ottaa osaa paikallisten yhdistysten toimintaan. Ja kun jokaisella on halu ehdottaa Opiston oppilasta kaikkiin tehtäviin, niin hän on viikon sisällä saanut kaikki tehtävät niskaansa, ja ainoa pelastus on lähteä pois koko paikkakunnalta.

Mutta miten olisi parhain menetellä, sehän tässä pitäisi saada selville. Parhain on tulla Opistolla ensinnäkin sellaisena, mitä todellisuudessa on. Ei liian tietävänä, mutta ei taas tietämättömänäkään, sillä Opiston oppilas tietää sen, mitä sen tarvitseekin tietää. Hänen ei ole tarpeellista tietää muista kuin työväenluokan luokkakysymyksistä ja

sen kysymyksen ulkona olevien asioiden sopeutumisesta siihen. On aivan tarpeellonta yrittää vastata kaikkiin kysymyksiin, mitä hänelle tehdään maailmassa tapahtuvista vähäpätöisistäkin asioista. Hänhän onkin vain käynyt työväen luokkakoulua muutaman viikon, tullaksensa käsittämään työväen luokkakysymystä ja vastaamaan niistä tehtyihin kysymyksiin. Tämä olisi tärkeä käsittää jokaisen oppilaan. On aivan turhaa yrittääkään näytellä oppineen osaa jossakin tupakkaruumassa tai poikatalolla kaiken maailman asioiden tietämisessä, sillä se olisi turhaa ajan ja energian haaskaamista. Mutta kun tulee kysymys jostakin työväenluokan etuja koskevasta tietämisestä, niin silloin on Opiston oppilaan velvollisuus ottaa tiedemiehen paikka siinä keskustelussa ja yrittää se keskustelu johtaa oikealle radalle. Tätä se merkitsee koulun käynti Työväen Opistolla.

Allekirjoittanut on tässä kohdassa menetellyt näin. On harvoin kun olen ollenkaan ottanut osaa keskusteluun, kun on kysymys kovasta ajosta ja muistakin poikatalojen tupakkaruumissa muo-
dissa olevista kysymyksistä. Mutta herra varjele, että keskustelut kääntyvät johonkin työväen kysymykseen, niin jo alkaa suu paukkua, ja kiire mulla täytyy olla, että minä siitä keskustelusta kesken lähdän. Ja minusta on monesti itsestäni näyttänyt näissä keskusteluissa kuin olisin tiennytkin näistä asioista oikein koko paljon. Mutta minäpä juenkin tupakkaruumassa olevia lehtiä sen ajan kun pojat niissä treenaa tietovarastojansa niillä "tärkeillä" kysymyksillä, kuka useamman ryypyn ottaa ja kovemmin ajaa.

Siis Työväen Opiston oppilas on tiedemies tällä erikoisalalla ja siinä sen täytyy tulla aina päivä päivältä kykenevämmäksi. Ja kykenevämmäksi tulee siten, että jatkuvasti lisää näitä tietojansa, eläen senmukaista elämää. Tahdon sanoa, lukee ja kirjoittaa, puhuu ja väittelee; ottaa osaa jatkuvasti työväen toimintaan mihin ikänä hän sattuu kulkemaan. Seurustelee ihmisten kanssa; oppii heistä ja opettaa toisia. Kun on kulunut aikoja, niin tuntee itsensä paljon kykenevämmäksi työväen asian edistämiseksi kuin mitä ennemmin oli. Toisetkin antavat näin kerätyille kyvyille niille kuuluvan arvon. Näin vain voi rakentua työväenluokan tiede ja sen tiedemiehet. — Paukku.